

Arrest

nr. 221 565 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Bakweri origine geboren te Kombone Mission. U woonde steeds in Kwakwa in de South West Region van Kameroen. U ging tot maart 2016 naar school. U diende met school te stoppen uit financiële overwegingen en om uw familie te helpen met de landbouw. In januari 2018 werd uw dorp platgebrand en diende u te vluchten. U verloor daarbij uw ouders uit het oog. Na de aanval op uw dorp verbleef u in de omliggende bosjes. U verklaart er bij een separatistische groepering te hebben verbleven die van u verlangde dat u met hen zou meewerken. Zij wilden u een training geven om tegen het overheidsleger te vechten.

Na een week bij hen te hebben verbleven kon u hen ontvluchten. Op uw vlucht kwam u langs een gewonde overheidssoldaat. U besloot hem te helpen. U verzorgde hem en bleef gedurende vier à vijf maanden bij hem in een hut in de bosjes. U had amper contact met de buitenwereld en ging enkel nu en dan naar een naburig dorp. In april 2018 begon u plannen te maken om die plaats te verlaten en het land te ontvluchten. De militair waar u bij verbleef had connecties die u konden helpen om het land te verlaten. U betaalde voor zijn hulp door hem het stuk land te schenken waar u de erfgenaam van was. Op 22 mei 2018 werd u in een naburig dorp opgehaald met een auto en naar de luchthaven in Douala gebracht. Van daar nam u het vliegtuig tot Brussel. Op 25 mei 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Eens in België probeerde u via het Rode Kruis uw ouders op te sporen. U kon contact opnemen met één van uw ooms. Van hem vernam u dat uw moeder overleden is.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een video van uw moeder neer en verschillende foto's van de toestand en de slachtoffers in Kameroen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw leven omwille van de rekrutering door separatistische groepen in Kameroen en omwille van de huidige situatie in het land. U kon echter op geen enkele manier aantonen om die reden persoonlijk gevisieerd of vervolgd te worden.

Waar u verklaart gedwongen gerekruteerd te worden door een separatistische beweging blijkt nergens uit uw beweringen dat zij actief inspanningen zouden leveren om u te dwingen zich aan te sluiten. U verklaart nadat uw dorp werd platgebrand naar het woud te zijn gevlucht en gedurende een week bij deze separatistische beweging te hebben verbleven. Echter, uit uw verklaringen blijkt niet dat zij ook maar enige inspanningen leverden om u terug in te lijven. U verwijst daarbij naar de algemene gang van zaken waarbij jongeren als u steeds het risico lopen door hen gerekruteerd te worden zonder daar ook maar enige concrete persoonlijke ervaring aan te verbinden. Het loutere feit dat u een week bij hen in het woud zou hebben verbleven is onvoldoende om aan te tonen dat u ook een toekomstig risico zou lopen om gedwongen door hen gerekruteerd te worden. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden u denkt het risico te lopen opnieuw door hen gerekruteerd te worden verklaart u deze vrees te koesteren enkel omdat geweten is dat u uit het dorp afkomstig bent (notities persoonlijk onderhoud p.27). U slaagt er echter niet in ook maar enige reden aan te geven waarom dit risico in uwen hoofde zou gelden. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden u meer risico zou lopen op een rekrutering dan anderen in uw regio verwijst u enkel naar de algemene veiligheidssituatie en economische redenen. U verklaart er geen leven meer te hebben en vreest er gedood te worden. U haalt aan er geen familie, geen huis en geen inkomen meer te hebben en niet te weten hoe u opnieuw zou moeten beginnen om uw leven er op te bouwen (notities persoonlijk onderhoud p.27). Daarmee geeft u echter geen enkel element aan dat er op wijst dat u persoonlijk door deze separatistische groeperingen zou gevisieerd worden of een verregaand risico te lopen door hen gerekruteerd te worden. Uit de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier ('CGVS COI Focus – Cameroun, la crise anglophone – 23.04.2018' en 'Amnesty International – Cameroon 2017/2018 – 23.02.2018') komt er niet naar voren dat er een hoog objectief risico bestaat op gedwongen rekrutering. Er is sprake van rekrutering door zowel de overheid als gewapende groeperingen maar nergens komt er ter sprake dat dit in die mate en op een gedwongen manier voorkomt dat dit zonder meer een risico voor u zou inhouden. Het gegeven dat u verklaart reeds bij deze separatistische beweging verbleven te hebben wijst er evenmin op dat dit voldoende is om uit te gaan van een risico op gedwongen rekrutering in uwen hoofde.

U verklaart namelijk slechts een week bij hen verbleven te hebben en dit samen met 200 à 300 anderen en in die week een training te hebben gekregen (notities persoonlijk onderhoud p.15 en p.24-26). U verklaart er samen te zijn geweest met verschillende mensen uit het dorp, maar naast de zoon van de chieft, kende u hen enkel van gezicht (notities persoonlijk onderhoud p.24). Ook de aanvoerders van de groep waar u bij verbleef meent u niet te kennen en u zou ook hun naam niet hebben opgevangen (notities persoonlijk onderhoud p.26). Zodoende blijkt hier niet uit dat u in die mate bij de groepering of bij de andere aanwezigen bekend bent dat zij u actief en persoonlijk zouden opsporen zodat u zich terug bij hen zou voegen. Er zijn derhalve geen elementen die er op wijzen dat u persoonlijk enig risico zou lopen gedwongen door separatistische bewegingen te worden gerekruteerd.

Daarnaast verklaart u te vrezen voor uw leven vanwege de overheidstroepen. U verklaart geïsoleerd te zullen worden omdat alle Engelstalige jongeren op dezelfde manier geïsoleerd worden. U verklaart dat u zal gedood worden omdat degenen die protesteren en degenen die zich bij separatistische bewegingen aansluiten jongeren zoals u zijn, jongeren die stopten met school en geen werk vinden (notities persoonlijk onderhoud p.21). **Ook hier geldt dat u enkel naar de algemene situatie verwijst zonder te kunnen aangeven om welke reden u persoonlijk een risico zou lopen om geïsoleerd te worden door de overheidstroepen.** Om de vluchtelingenstatus te worden toegekend dient u echter een individueel risico aannemelijk te maken, wat u nalaat. Er wordt niet aangetoond dat u louter omdat u Engelstalig bent zou worden geïsoleerd of vervolgd in uw land van herkomst. Voor zover u verklaart als Engelstalige Kameroense jongeman vervolging te vrezen en stelt dat Engelstalige Kameroeners worden blootgesteld aan verregaande sociale discriminatie door zowel medeburgers als overheidsfiguren, regelmatig het slachtoffer worden van arbitraire detentie, het gevaar lopen om aangevallen en gefolterd te worden of zelfs buitengerechtelijk vermoord te worden, gaat u eraan voorbij dat de vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in concreto dient te worden aangetoond en dat u hiertoe in gebreke blijft. Het behoren tot een bepaalde sociale groep wijst er niet automatisch op dat u wordt vervolgd. U dient immers een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Voorts blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, geenszins dat een Engelstalig persoon uit Kameroen vervolging zou moeten vrezen omwille van het loutere feit Engelstalig te zijn, en blijkt geenszins dat er sprake zou zijn van groepsvervolging van Engelstalige personen in Kameroen. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Te dezen heeft u evenwel op generlei wijze aangetoond dat u in Kameroen om welke reden dan ook en door wie dan ook persoonlijk werd of wordt geïsoleerd met het oog op vervolging.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakeholders en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen.

De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Engelstalig Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Engelstalig Kameroen aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er zijn evenmin redenen om aan te nemen dat in uwen hoofde een bijkomend risico op vervolging zou gelden of dat u in een dusdanige situatie zou terecht komen dat dit als ernstige schade kan worden beschouwd en u om die reden internationale bescherming zou moeten worden toegekend. U bent vooreerst een jongeman die middelbare studies deed en daarna als loodgieter heeft gewerkt (notities persoonlijk onderhoud p.5-6), er zijn bijgevolg geen redenen om aan te nemen dat u zich niet zelfstandig zou kunnen vestigen. **Bovendien kunnen er enige vraagtekens worden geplaatst bij de manier waarop u de maanden voor uw vertrek uit Kameroen heeft doorgebracht.** U verklaart vier tot vijf maanden met één enkele militair in de bosjes te hebben overleefd (notities persoonlijk onderhoud p.13-14). Het is echter opmerkelijk dat terwijl u wel enige achtergrond van deze militair te weten kwam u nooit zijn naam zou hebben gekend. Indien u vier maanden intensief samen heeft geleefd is het weinig realistisch elkaar nooit bij naam te hebben genoemd. Daarnaast legt u ook merkwaardige verklaringen af omtrent uw contacten met de buitenwereld gedurende deze maanden. Waar u enerzijds verklaart met niemand enig contact te hebben gehouden in deze periode (notities persoonlijk onderhoud p.17), zou u anderzijds zo goed als wekelijks naar een naburig dorp te zijn gegaan, bleef deze militair in contact met zijn vrouw en kon hij gemakkelijk zijn connecties bereiken die uw vertrek uit het land regelden (notities persoonlijk onderhoud p.18-19). **U kan derhalve niet overtuigen dermate geïsoleerd te hebben geleefd en er kunnen grote twijfels worden geuit met betrekking tot de situatie waarin u zich bevond voor uw vertrek uit het land en bijgevolg eveneens bij de mogelijkheden die u er heeft om zich er opnieuw te vestigen.**

Tot slot haalt u eveneens aan problemen te zullen kennen omwille van uw verblijf in het buitenland en omdat u zich zou willen inzetten voor de sensibilisatie rond de problemen die zich voordoen in Kameroen (notities persoonlijk onderhoud p.29). Geen van beide mogelijke redenen tot vervolging kunt u echter concreet maken. Waar u verklaart te vrezen vervolgd te worden omdat u tijdens uw verblijf in het buitenland de situatie in Kameroen zou hebben aangekaart blijkt uit de toegevoegde informatie (CGVS COI Focus – Kameroen, terugkeer van afgewezen asielzoekers – 13.09.2017) dat een louter verblijf in het buitenland geen aanleiding geeft tot vervolging bij een terugkeer naar Kameroen. Uit deze informatie blijkt dat zij die terugkeren naar Kameroen een identiteitscontrole dienen te passeren en een veiligheidscontrole ondergaan. Degene die op enige wijze als verdacht staan opgelijst worden vervolgens aan een verdere ondervraging onderworpen en eventueel opgepakt. Terugkeerders kunnen ondervraagd worden over hun nationaliteit en in het kader van onderzoek naar de netwerken rond illegaal vertrek. Mogelijks worden zij gevraagd te betalen voor hun vrijlating. **Uit het bovenstaande blijkt dat niet is aangetoond dat u negatief onder de aandacht zou staan van de Kameroense autoriteiten en derhalve problemen zou kennen bij een terugkeer.**

Bovendien blijkt eveneens dat er organisaties beschikbaar zijn die terugkeerders bijstaan door familieleden te contacteren of hen van een advocaat te voorzien. Er kan bijgevolg niet worden aangenomen dat uw louter verblijf in het buitenland aanleiding zou geven tot enige vervolging. **Wat uw activisme betreft blijkt dit louter hypothetisch.** U verklaart niet actief te zijn in enige organisaties die de situatie in Kameroen aankaarten. Enkel als u er één vindt zou u zich hierbij aansluiten maar op dit moment heeft u op geen enkele manier contact met dergelijke organisaties (notities persoonlijk onderhoud p.29).

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. U legt louter foto's voor van de algemene situatie in Kameroen en de slachtoffers die er vallen. Een verwijzing naar algemene informatie is niet afdoende om een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op uw persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. U dient deze aangevoerde vrees voor vervolging in concreto aan te tonen. Wat betreft het door u overgemaakte videobestand, dient vastgesteld dat er in deze video enkel een vrouw te zien valt op een ziekenhuisbed, en niets meer. Dit vormt dan ook geenszins een bewijs voor uw verklaring dat de in deze video voorkomende vrouw, uw moeder zou betreffen, die in het ziekenhuis overleed omwille van laattijdige medische verzorging, evenmin vormt deze video enig bewijs voor de door u aangehaalde vrees voor vervolging in Kameroen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980 (verder: Vreemdelingenwet).

Betreffende de vluchtelingenstatus laat verzoeker gelden wat volgt:

"1. Met betrekking tot het gebrek van elementen waaruit blijkt dat verzoeker door separatisten gerekruteerd zou kunnen worden

De commissaris generaal is van oordeel dat verzoeker niet voldoende heeft aangetoond dat de separatisten hem hebben willen rekruteren en dat hij in geval van terugkeer naar Kameroen het risico zou lopen om door de kwestieuze separatisten op gepakt te worden. de commissaris generaal verwijst hierbij onder meer naar het feit dat de separatisten verzoeker niet hebben gezocht na zijn vlucht.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert heeft verzoeker voldoende aangetoond dat hij een reël risico loopt om door de separatisten vervolgd te worden. In zijn asielrelaas stelde verzoeker dat hij gedurende één week bij een troep van de separatisten is gebleven nadat zijn dorp in brand werd gestoken en alle leden van zijn familie de vlucht hadden genomen. Verzoeker werd door de voormelde separatisten benaderd. Er werd hem steun en bijstand beloofd maar hij diende in ruil daarvan een training volgen om tegen de overheidstroepen te kunnen strijden. Verzoeker slaagde erin vervolgens te ontsnappen en kwam tijdens zijn vlucht een gewonde overheidssoldaat tegen. Bij besliste deze laatste te helpen.

Uit de stelling van verzoeker blijkt duidelijk dat hij als een deserteur in de ogen van de separatisten gekwalificeerd kan worden.

Het is algemeen geweten dat de deserteurs, zowel in het regulier als niet reguliere leger een gevaar voor het kwestieuze leger betekenen. Ze worden daardoor allemaal met de dood gestraft.

De deserteur betekent een gevaar vooraal omdat hij een aantal geheimen van het leger kent.

Hij werd getraind door dat leger en hij kent de filosofie, de strategie en nog andere belangrijke informatie over het kwestieuze leger. Verzoeker in casu is gedurende één week bij de separatisten gebleven. Hij gedurende die week een paar informatie kunnen krijgen. Hij kende minstens de geografische lokalisatie van deze troepen.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker als een deserteur beschouwd kan worden en dat hij in die hoedanigheid een reële risico loopt op vervolging door het leger van de separatisten dat hem gerekruteerd heeft. Het loutere feit dat hij niet aangetoond zou hebben dat hij door de separatisten gezocht werd kan geen tegenindicatie zijn.

Gelet op het voorgaande dient men vast te stellen dat verzoeker een reël risico loopt om door de separatisten vervolgd te worden.

2. Met betrekking tot het gebrek van elementen die aantonen dat verzoeker persoonlijk geïdентificeerd kan worden door de overheidstroepen

De commissaris generaal is tevens van oordeel dat verzoeker niet aangetoond zou hebben dat hij persoonlijk door de overheidstroepen geïdентificeerd kan worden. De commissaris generaal stelt dat verzoeker louter naar de algemene situatie van de Engelstaligen verwijst en nalaat in concreto aan te tonen dat hij als individu geïdентificeerd zou zijn. De commissaris generaal verwijst vervolgens naar de algemene informatie waaruit zou blijken dat de Engelstaligen in Kameroen niet geïdентificeerd worden als een groep. Volgens de commissaris generaal wordt niemand vervolgd omdat hij Engelstalig is.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert, loopt verzoeker een reël risico om door de overheidstroepen van Kameroen vervolgd te worden. Verzoeker zal niet vervolgd worden omdat hij Engelstalig is. Hij zal vervolgd worden omdat hij als Engelstalige Kameroener een tijdje bij de separatisten heeft doorgebracht en instructies heeft gekregen om tegen de overheidstroepen te strijden. In zijn asielaanvraag stelde verzoeker dat hij door de separatisten gevraagd werd om tegen de overheidstroepen te strijden. Hij zou door voor een training volgen en de nodige wapens krijgen.

Er dient gepreciseerd te worden dat de overheidstroepen sedert geruime tijd de separatisten overal proberen op te sporen en uit te schakelen. In het kader van de opsporing is het niet uitgesloten dat de separatisten bij wie verzoeker is gebleven door de overheidstroepen geobserveerd werden. In dat geval kunnen wij veronderstellen dat hij geïdентificeerd werd als één van de separatisten.

Uit het voorgaande blijkt dat het risico van verzoeker om door de overheidstroepen vervolgd te worden is reël. Indien de overheidstroepen kunnen bewijzen dat verzoeker gedurende één week bij de separatisten is gebleven dan kan verzoeker daardoor minstens naar de gevangenis gaan.

Het is algemeen geweten dat de overheidstroepen een aantal dorpen in brand hebben gestoken en honderden dorpelingen vermoord omdat ze dachten dat enkele separatisten er verbleven.

Gelet op het voorgaande dient men vast te stellen dat er minstens een vermoeden bestaat dat verzoeker in geval van terugkeer een reël risico loopt om door de overheidstroepen vervolgd te worden.

3. Met betrekking tot het feit dat de door verzoeker neergelegde documenten zouden niet overtuigend zijn

De commissaris generaal stelt vervolgens dat de door verzoeker neergelegde documenten niet voldoende zijn om zijn asielaanvraag te staven. Volgens de commissaris generaal betreffen de neergelegde elementen algemene gekende informatie. Volgens de commissaris generaal kan men uit de neergelegde video niet afleiden dat de personen in het beeld familieleden van verzoeker zijn.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal beweert dienen de door verzoeker neergelegde documenten als bewijzen van zijn asielaanvraag beschouwd te worden. Hoewel de neergelegde document op zich niet volstaan om het risico op vervolging aan te staven, dient men aan te nemen dat deze elementen in combinatie met nog andere elementen van het dossier de geloofwaardigheid van het asielaanvraag van verzoeker versterken."

Aangaande de subsidiaire bescherming stelt verzoeker:

"De commissaris generaal stelde in de bestreden beslissing dat verzoeker niet in aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming. Hij zou volgens de commissaris geen risico lopen om slachtoffer te worden van geweld in haar land van herkomst. In tegenstelling tot wat de commissaris generaal stelt, heeft het land van herkomst van verzoeker te kampen met een zwaar conflict tussen de Franstaligen en de Engelstaligen die de scheiding van het land opeisen. In geval van terugkeer kan hij slachtoffer worden van interne geweld. Het is algemeen geweten dat deze crisis het leven van heel veel burgers heeft gekost.

De lijst van door het leger aangevallen dorpen groeit gestaag. Twitter en Whatsapp ontploffen al geruime tijd met berichten over extreem geweld dikwijls vergezeld van foto's en video's.

HRW bevestigt met forenzenische analyses en vergelijkingen met satellietbeelden het verhaal CHRDA en Amnesty International brachten het Kameroenese leger gaat zich te buiten aan de verboden militaire tactiek van de verschroeide aarde.

Het gruwelijkste eerst. Soldaten schoppen achteloos lijk na lijk in een versgegraven massagraf. Het graf is ruim bemeten - er is plaats voor gemakkelijk honderd lichamen. Bij een inval van het leger steken soldaten een deel van een dorp in brand. Wat rest zijn verkoolde restanten van inboedels en knoken. Een vrouw ligt bloedend op de grond. Ze leeft nog - amper - en getuigt over een groepsverkrachting door meerdere soldaten. Een man met een dodelijke machetewond ligt op de drempel van zijn huis. Pickups volgestapeld met lijken rijden af en aan.

In veel van de gevallen is het onmogelijk te verifiëren waar en wanneer de beelden gemaakt zijn. Toch slaagde HRW er in door forenzenische analyses en vergelijkingen met satellietbeelden in om een aantal van de video's en foto's te analyseren. Hun bevindingen kaderen allemaal in het verhaal dat al door CHRDA en Amnesty International bevestigd werd: het Kameroenese leger gaat zich te buiten aan de verboden militaire tactiek van de verschroeide aarde

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat verzoeker aan de voorwaarden voldoet om subsidiaire bescherming te krijgen."

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker de kopieën neer van een krantenartikel, internetartikel, een brief aan verzoeker, een aanhoudingsbevel en een opzoekingsbevel. Dezelfde stukken werden op 13 mei 2019 per aangetekende zending aan de Raad toegestuurd.

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing kan de Raad afleiden dat verweerder op het eerste zicht niet twijfelt aan het relaas van verzoeker in de mate dat hij aanvoert dat hij gedurende één week bij separatistische rebellen heeft verbleven (*"Het loutere feit dat u een week bij hen in het woud zou hebben verbleven is onvoldoende om aan te tonen dat u ook een toekomstig risico zou lopen om gedwongen door hen gerekruteerd te worden."*). De motivering vervolgt dat verzoeker geen verder persoonlijk risico loopt om te worden gevisieerd of gerekruteerd door de rebellen. Verweerder verwijst hiertoe onder meer naar de COI Focus van 23 april 2018 en een document van Amnesty International over de periode 2017/2018 van 23 februari 2018.

Inzake de plaats van verblijf en contacten voor zijn vertrek stelt de bestreden beslissing: *"U verklaart vier tot vijf maanden met één enkele militair in de bosjes te hebben overleefd (notities persoonlijk onderhoud p.13-14). Het is echter opmerkelijk dat terwijl u wel enige achtergrond van deze militair te weten kwam u nooit zijn naam zou hebben gekend. Indien u vier maanden intensief samen heeft geleefd is het weinig realistisch elkaar nooit bij naam te hebben genoemd. Daarnaast legt u ook merkwaardige verklaringen af omtrent uw contacten met de buitenwereld gedurende deze maanden. Waar u enerzijds verklaart met niemand enig contact te hebben gehouden in deze periode (notities persoonlijk onderhoud p.17), zou u anderzijds zo goed als wekelijks naar een naburig dorp te zijn gegaan, bleef deze militair in contact met zijn vrouw en kon hij gemakkelijk zijn connecties bereiken die uw vertrek uit het land regelden (notities persoonlijk onderhoud p.18-19). **U kan derhalve niet overtuigen dermate geïsoleerd te hebben geleefd en er kunnen grote twijfels worden geuit met betrekking tot de situatie waarin u zich bevond voor uw vertrek uit het land en bijgevolg eveneens bij de mogelijkheden die u er heeft om zich er opnieuw te vestigen."***

Verweerder motiveerde terecht dat verzoekers verklaringen dienaangaande weinig geloofwaardig zijn en derhalve zijn deze verklaringen aldus een aanzienlijke smet op zijn geloofwaardigheid. Verzoeker onderneemt geen poging om dit onderdeel van de motivering te weerleggen, derhalve wordt dit door de Raad overgenomen.

Inzake de ter terechtzitting neergelegde en per aangetekende brief toegestuurde documenten blijkt dat het kopieën zijn; derhalve kan hier geen bewijswaarde worden aan toegekend gezien deze eenvoudig via knip- en plakwerk te fabriceren zijn. Daarenboven wordt niet de minste uitleg gegeven op welke wijze verzoeker deze documenten heeft bekomen, hetgeen niet te verzoenen is met de wijze van voorlegging van een aanhoudingsbevel en opzoekingsbevel.

Anderzijds dient te worden vastgesteld dat verweerder zich bij de beoordeling van de situatie in het land van herkomst bediende van de volgende landeninformatie: een COI Focus van 23 april 2018 en een rapport van Amnesty International van februari 2018 over de periode 2017/2018.

Verzoeker brengt landeninformatie bij van 19 juli 2018 waaruit zou blijken dat de “*Engelstalige crisis*” in Kameroen is geëscaleerd tot “*vuile oorlog*”.

De Raad stelt vast dat verweerder zich voornamelijk beroept op een COI Focus van 23 april 2018. De informatie in deze COI Focus bevat in hoofdzaak informatie uit 2017. De bestreden motivering stelt inzake de situatie in Engelstalig Kameroen: “*Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.*”

Gelet op de volatiele aard van het conflict, de zorgwekkende humanitaire situatie en de vermelde strategie van de Kameroense overheid om niet te communiceren inzake de burgerslachtoffers dient te worden vastgesteld dat de COI Focus van 23 april 2018 niet meer actueel is om de Raad toe te laten een oordeel een arrest te vellen. Bij de beoordeling van de verzoekers relaas dient de Raad immers onder meer rekening houden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict Engelstalig Kameroen ontvluchten.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om het conflict in Engelstalig Kameroen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 december 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS